

CHEMAREA

TINERIMEI ROMÂNE

ABONAMENTUL :

Pe un an Lei 180—
Pe un jumătate an Lei 90—
Pe 3 luni Lei 40—

ANUNȚURI DUPĂ TARIF SE PRIMESC LA ADMINISTRAȚIA ZIARULUI

CLUJ, STRADA REGINA MARIA No. 19

REDAȚIA :

Cluj, Strada Regina Maria Nr. 11. — Telefon 13—31

ADMINISTRAȚIA :

Cluj, Strada Regina Maria Nr. 19. — Telefon 10—86

Cavalerii Găetani.

Găetan, amantul „de fier” al cocoanelor „cu miere” și fără altă ocupație decât îndestularea poftelor animalice, acel simbol al erosului perpetu, prototipul armăsarului ambulat cu 40 de amante, este tipul cel mai reprezentativ al epocii pe care o trăim și al mediului „de elită” bucureșteană. Prin ocupație găetană tinerii „subțiri” își pot asigura viața liniștită, pot câștiga mai mult decât cu o muncă obositoare de helot intelectual într-o țară bogată dar sărăcită de tâmpenia unor conducători.

Calitățile găetane deschid toate părțile dela camera unei bucătărese, până la boudoirul damei de onoare. Și când iepele sunt babe „ușile” se deschid în orice cias fără ezitare.

Răspata ocupației celei mai desonorante: o cină, cu icre eventual, haine, albituri, leafă fixă, automobil, afaceri grase și în cercurile mai înalte, „venire la guvern”.

Așa afirmă cel puțin cavalerii găetani dintr'un partid lipsit de popularitate, dar cu atât mai tari în „măestria aducătoare la guvern” și la cele 13 milioane. Și cinismul lor curge în vorbe ușoare fără să se cugete la Ludovic al XIV, al XVI și la obiceiurile din Rusia țaristă, unde nici chiar cel mai formidabil Găetan politic, Rasputin, nu a putut să-și execute meseria bolnavă până la sfârșit: s'a găsit omul care să-l toace în cap și s'au găsit oamenii: cari să pedepsească prea crud păcatele și slăbiciunile celor răspunzători pentru destinele poporului.

Unde sunt babele infierbântate, unde găetani faloasei Rusii țariste? Unde își trăiesc viața mizericordioasă, desmoșteniții palateelor somptuoase?

Să nu provoace prea mult cavalerii găetani răzburarea maseelor; să se răcească babele, și toți „eroii” și „eroinele” să se cugete că poate veni — în urma desfrâului lor fără saț — mai curând decât se așteaptă răspata purtării lor.

Peștele dela cap se impute!

La Jilava

Este ultima armă a regimului absolutist, suprasaturat de crime ordinare și politice, de teroare, jaf și imoralitate, scoasă la iveală de guvernul cuprins de presimțirile Thermidorului inevitabil. „La Seghedin”! „La Vaț”, „Pahod na Sibir” lozince demodate, cari toate s'au spart în capul aceloră, cari le-au creiat.

Temnițele au căpătat semnificația bastiliilor, atunci când în celulele lor erau încarcerati conducătorii mișcării de eliberare a maseelor.

Bastiliile nici odată n'au putut opri sau frânge valurile cutropitoare ale credințelor mari și idealurilor politice, ci credința a prefăcut într'un moloz de reminescente crude toată construcția morală și materială a absolutismului.

Fruntașii partidului național-țărănesc, cari au realizat dorința geografică a celor 800 mii eroi fără nume, iar acum luptă pentru regenerarea țării ajunsă la o deplină deconfitură morală și materială vor trece pragul Jilavei cu fruntea încinsă de recunoștința întregului neam.

Aveți curajul?

Deschideți deci porțile Jilavei!

Cetățeni, fiți gata pentru 18 Martie la București. Veniți cu toții, tineri și bătrâni în capitala Țării — ca să zdrobim capul șarpelui liberal fără milă. Ora 12 a sunat. Fiecare să fie treaz la datorie! Dați dovadă, că n'a murit în voi vitejia prestată la Oituz și Mărăști. Și noi suntem siguri, că după cum am învins cele treisprezece divizii dușmane cu piepturile goale, vom ieși biruitori și în lupta împotriva oligarhiei liberale!

Splendidul buchet

Cazul criminalului Găetan, fenomen de cristalizare mărunță a imensei murdării, în care se bălăcește „lumea bună” arătată cu degetul disprețului încă din acea „pătură suprapusă” a naționalismului eminescian, desvâluie cu o latură mai mult putrefacția sclipitoare a clasei din care se recrutează mereu, conducătorii acestui neam atât de sănătos și sobru în toate manifestările lui de viață. Căci cazul lui Găetan, prin marile eforturi ce se depun spre a fi mușanalizat sau redus, precum și prin firele atât de încurcate ale largilor sale prietenii discret sau oficial arătate, în anumite privințe chiar pentru intimidare, se integrează perfect în regimul de siluire și tâlhărie, de perversitate și cocainomanie intelectuală, de intrigă de alcov și de puturoasă descompunere spirituală, sub care geme îndurerat acest neam care n'a cunoscut nici odată beția rece a stupefiantelor, nici deliciale scârboase ale sexului pervertit.

Dincolo de strălucirea luxuriantă, stoarsă din sărăcia lucie a ruinei noastre materiale spre împodobirea ruinei morale, inșii cărmuitori ai destinelor noastre, se bălăcesc asemeni microbilor de galopantă tuberculoză, în masa spurcată a flegmei cleios scuiplate.

Cazul lui Găetan a târît la bara justiției, câteva nume direct legate de cele asortate cu „actual” sau „fost” ministru, și a adus la lumină fapte și icoane de cea mai josnică speță, de perversă prostițuire fizică și morală.

E „lumea bună”, care sub ocrotirea ciocoiască a exponenților ei, și-a putut vedea în tihnă — și de multe ori încurajată — de marile ei hoji și intrigi, precum și de măruntele ei ocupații zilnice: inversate plăceri sexuale, albe bucurii de stupefiante, elegante sporturi de pești înotători, etc. etc.

„Pătură suprapusă” a lui Eminescu, care a ajuns iar la conducerea destinelor noastre și din care se aleg exponenții vieții de stat a României moderne — printr'o vinovată continuare a abuzurilor moștenite dela fanarioși, — își hotărăște cu fiecare zi, tot mai precis conturile. E o lume murdară, în plină desagregare morală, puturoasă și ucigătoare, lume peste care piciorul vânos al sănătății noastre rurale și-al vijeioasei noastre porniri spre culmi, va trece uriaș și biruitor. Căci în splendidul buchet al acestei pături parazitare conrupătoare, orice ochiu sănătos nu vede altceva, decât un mănunchiu de primejdioasă și otrăvitoare mărătrăună.

Studentul

De o săptămână s'a încheiat faimosul proces al studenților. Totul a reintrat în normal, nici un semn de protest, nici un semn de indignare. Toată lumea pare a fi mulțumită de sentința biblică a Solomonilor cu cozoroc. Poate că Dl Guță Tătărăscu, nu prea e mulțumit de sentințele de achitare, dar el acum este mult prea ocupat în altă di ecție, pregătește în mod secret manifestarea „adâncii popularități a guvernului și a partidului liberal”, prin adunări „spontane” cari pe județ costă câte 3 milioane.

Dacă sentințele din Cluj vizează guvernul, ele privesc și studențimea.

Prea mult a fost terfelit numele de student român. Cultura studențimii este garanție în fața oricui și pentru cuminența ei.

Dacă totuși să găsească elemente desperate, dar într'un număr foarte redus, inadapabile mileului universitar și cari în continuu doresc să joace rolul „peștelui politic”, aceasta acțiune desigur condamnată, nu poate să adumbrească numele studențimii române.

Totașa după cum Găetani și prințitorii detracți, demetici, reprezintă un viciu personal și nu unul național, inversiunea lor organică solidarizează cu ei o minoritate parazitara infinitesimal de mică a locuitorilor țării noastre. Peștorii aceștia a iamorurilor tonantice sunt puțini și sunt niște descendenți degenerați ai unor familii, cari în rare cazuri au originea în pătura sănătoasă a zecilor de milioane, sunt ramurile uscate, cari cad în modul cel mai rușinos, ale familiilor de 10 mii, aventurieri pripășiți din alte părți, reprezentând la noi parazitismul și o anumită clasă socială a cărei mână ajung chiar și la cărna destinelor noastre.

Studențimea a făcut foarte bine, că s'a solidarizat cu cei cari suferă nevinovați pentru fapta demetă sugerată de înalți vinovați. Simțul și trănicia camaraderiei însă pretind eliminarea din corpul studențesc a elementelor dispartate, inadapabile.

Menirea studențimii este cu atât mai strălucită și glorioasă, cu cât infecția morală și corupția vieții publice devine mai insuportabile. Să nu se uite, că în cronică marilor fapte naționale din Ardeal studențimea română cu vitejia și cu propriul ei sânge cald de tinerțe a scris cele mai glorioase pagini. Fiecare student să fie în minte, că umbrele studenților uciși în 1848 aici în Cluj urmăresc pe fiecare, pas de pas, din sala cursurilor începând în toate preocupățiunile lor. Și nici unul să nu întristeze aceste umbre, să nu păteze strălucita mândrie a aceloră, cari sub spânzurătorile ciocoilor impilatori au pecetluit, chiar cu viața lor, o conțesiune politică: eliberarea noastră.

Fiți urmași demni ai „puilor de lei”.

Dr. Emil Pop.

Degenerații

O lovitură de ciocan crepând feasta unei femei nesaturată de pofte sexuale, a spart și pojghița ce nvăluia misterul de viață al mediului social, impropriu numit de „lume bună”. Din găoacea spartă ce închidea aceasta clasă de sus, a apărut în văzul țării hidoasa creatură a mediului în care a trăit și gestul celui mai pervers și mai obiect criminal, ni s'a proiectat adevărata fiziionomie a societății care l'a crescut, i-a ușurat viața ce a avut-o, i-a infiltrat sentimentele cari nu puteau duce decât la crimă. Căci ar fi o greșală să vedem în lovitură de ciocan gestul unui dement izolat. Trândăvia lui, e trândăvia clasei, care și azi luptă pentru a-l salva, lipsa de profesie și viața de sperțar, traiul din bani nemuncați, e felul de a fi și de a țări al clasei din care făcea parte. Deosebirea dela unul la altul ar fi doară că banul nemuncit și-e storc unii din suspinele supremei voluptăți, alții din suspinele celor deposedați de drepturile lor prin legăturile ce le au în cercurile cari fac și desfac totul peste lege și în afară de lege în aceasta țară.

Găetan nu e un criminal ordinar: E tipul reprezentativ, quintesența criminalității ce o exercită clasa aciuită în fruntea țării asupra unui neam întreg. Cu deosebirea numai că loviturile de ciocan mereu repetate asupra noastră produc-nu fâșnirea de sânge-ci secătuirea noastră de vloga muncii din zori până'n noapte fără rezultat, mizeria și sărăcirea continuă și că procurorii chemați să apere acest nenorocit popor n'au înfundat încă în duba Văcăreștilor pe toți găetani înaltelor situații de exploatare.

Puțin ne-ar interesa Găetan și crima lui și voluptoasa-i damă, dacă n'am vedea concretizată în această crimă și în personagiile-i lugubre, caracteristica dominantă a lumii ce i-a alăptat. Ii privește pe cei din lumea aleasă, dacă vor să se căsăpească în momente de rafinată voluptate, sau dacă vor să moară înnebuniți de cocaină. Ar fi treaba justiției să aplice rigorie legii și a medicilor legiști să constate că au murit de moarte „aleasă”.

Dar semenii lui, tovarășii lui de viață, membrii ai diferitelor cluburi ce imaculează numirea supremei funcții în stat, societatea care i-a dat toate rafinamentele, și toate defectele ei, ține în mâinile sale supremele puteri de autoritate de stat. Această selectă lume de

cocainomani, fâlcoeni și găetani, a împins în apropierea tuturor ministerelor tipii ei reprezentative de mai puțină cruditate fizică și cu concursul guvernărilor și a cruzimei lor morale, surdă la vaetul țării și-a menținut echilibrul de belșug și putere, când o țară întreagă era schingiuită de drepturi și redusă la mizerie.

Priviți-i: moșii, maramureșenii, doljenii, basarabenii, n'au bucată de pâine și vitele mor de foame, copiii sugaci mor lihnii pe maidane, pelagra, tubercola mizeriei se intind dela un colț, la altul al țării; moșii sătești din cari o familie abia poate trăi, hărăzite cu sudoarea mai multor generații se vând la dubă pentru biruri neplătite, tănări livizi cu toate stigmatele mizerabilei vieți aproape dobitocești, se înregimentează în oastea țării, iar ei? Membrii societății „alese” cari la un loc n'ar fi destui să umple toate pușcăriile țării?

Ei nu știu ce-i munca și cunosc dansul milioanei traficului de influență, viața lor se scurge între sulemenele parfumurilor și pudrelor exorbitante, cari depreciată valuta și astfel munca noastră, trăește în belșugul meselor și nesațiile alcovurilor pângărite, tratează cumpărări de briliante pentru milioane, perd și câștigă la cluburi banii furați din mizeria noastră, formează singura clasă a profitorilor și a belșugului cu toate viciile degenerării și clasa dezertorilor dela datorie. Iar cu toții la un loc, aceste câteva mii de degenerați, dictează tempoul de marș spre adâncimile mizeriei iar în viața publică spre abuzul necunoscutului, unui popor de atâtea milioane.

Un popor tânăr, viguros, cumpătat din fire, cu actuală clasă conducătoare îmbătrânită'n păcate și afaceri cari fac salturi pe vârful paragrafilor codului penal.

Față de această societate ai cărei copii legitimi, toacă'n cap cu un ciocan sau cu o revoluție pe acte, un neam întreg se găsește în legitimă apărare.

Prin toate actele necesare să începem a da peste bord balastul ce impedează nava țării să meargă înainte, căci fără o radicală operație niciodată un corp infectat n'a putut fi salvat.

Iar un patriotism bine înțeles va trebui să impună oricui și curajul și sacrificiul de luptă necesar pentru distrugerea cuiburilor de putregai.

Aron Pattineanu

De ce nu poate ajunge la putere partidul naț.-țărănesc.

Partidul național-țărănesc e compus din elementele alese și reprezentative ale românilor adevărați.

Partidul liberal este compus din elemente străine intereselor neamului nostru, din oameni lacomi de avere și din oameni așa numiți „umplături”. Puțini români adevărați sunt reduși în partidul lor.

Partidul național-țărănesc reprezintă poporul cu agricultura lui și muncitorimea cu suferințele ei.

Partidul liberal cu toți ciocoi și fanarioții romanizați — reprezintă capitalul și industria — așa numită aristocrație bozeată prin furturi.

Partidul — național-țărănesc reprezintă tradiția politicii apusene — a legii și cinstei.

Partidul liberal face politica Bizanțului, care se concretizează în cuvintele „scopul sfintește mijloacele”.

Partidul național-țărănesc lucrează pe față — sub controlul opiniei publice — sub poruncile națiunii suverane.

Partidul liberal face politică ascunsă bazată pe manopere reprobate de morală creștinească și omenească sub poruncile intereselor proprii și camarilei.

Partidul național-țărănesc vrea refacerea țării și bunăstarea locuitorilor.

Partidul liberal de 10 ani duce țara la ruină.

Partidul național-țărănesc vrea educarea țărănilor și ajutorarea lor.

Partidul liberal nu le poartă grija, decât atunci când le cere votul ori când îi duce cu forța la adunările lui.

Partidul național-țărănesc vrea să creeze pentru muncitorime condiții mai bune de trai.

Partidul liberal îi consideră de comuniști.

Partidul național-țărănesc vrea să creeze caractere și oameni de cuvânt și ispravă.

Partidul liberal ajută pe trădători și hoți și pe oamenii cărora le place, să câștige mult și fără lucru.

Pentru partidul național-țărănesc politica este arta și știința care prin mijloace legale să aducă bunăstarea oamenilor și propășirea țării.

Pentru liberali este: afacere. Sub cuvinte patriotice ei își ascund afacerile.

Partidul național-țărănesc e impus de vremuri și de dorința unanimă a tuturor, ca să preia puterea fără amânare.

Să ținem deci cu toții la oamenii cari reprezintă națiunea cu dorințele ei drepte. Să luptăm neînfricați — căci numai prin luptă vom putea recăștiga tot ce am pierdut: pâinea de toate zilele și drepturile unui popor liber în țara lui! Așa să fie!

Romanus.

Opt ceasuri la zi

Proiectul codului muncii ajuns în desbaterea consiliului legislativ a fost viu discutat, insistându-se acolo mult și indeosebi de către dl. N. Angelescu asupra zilei de lucru de opt ore. Dl. Angelescu combate concluziile convenției dela Washington din 1919, care a fixat maximum de lucru zilnic opt ore.

Nu știu încă a cui părere va deveni lege? Al Dui Angelescu ori al prezentatorului proiectului inspirat de 8 ore lucru?

Părerea dlui Angelescu e însă surprinzător de senzațională și nici că ar fi putut izbucni într'un timp mai inoportun ca și acum, când criza muncitorească în ciuda ignorării intenționate ale oficialităților, există și bantue puternic.

Urcarea orelor de lucru — prin lege — ce ar putea reprezenta în ochii unui teoretician alceva pentru țară, decât un plus de energie națională gratuită?

Gravă rățăcire!

Căci cealtă parte a medaliei se prezintă cu totul altfel decum vede lucrurile dl. N. Angelescu.

Intreb pe cel ce milită în aceste timpuri inoportune pentru augmentarea orelor de lucru că oare gânditu-s'a și la cei vizați direct și de aproape de aceasta problemă?

Și-a adus aminte oare de nenorociișii mineri, cari i-și câștigă bucată amară de pâine prin cea mai dărză sfidare a morții timp de opt ore la zi?

N'a uitat de acele schelate care încălzite de căldura bolnăvicioasă 37—38 grade sunt expuse sutelor și miilor de grade a cuptoarelor înalte, timp de opt ore la zi?

Și-a adus aminte de cei cari suflându-și plămânii într'o masă caldă pentru a deveni această sticlă, lasă în fiecare sticlă și o mică părticea din șubredai plămână timp de opt ceasuri la zi.

N'a uitat nici cetele muncitorilor dela fabricile chimice ale căror produse toxice rod încet și pe neobservate organismul slab al muncitorului opt ore la zi.

Și-a adus aminte și de acei nenorociișii tineri și tinere, cari abia așteptând împlinirea vârstei minime pentru a putea fi angajați la lucru cu cei 14—15 ani împliniți i-și subminează fragedai sănătate opt ore la zi?

N'a uitat de nimeni? Tablourile aceste s'ar putea prelungi într'o serie infinită, dar pentru combaterea părerei dlui Angelescu sunt și alte argumente, nu numai de ordin sentimental și caritativ ca celea de mai sus, ci altele cari pledează și mai energic contra părerei dsale.

Vom scoate în evidență numai câteva: Lipsa de cultură cetățenească și profesională al muncitorului, cea ce formează totodată și o gravă piedică în dezvoltarea și perfecționarea vieții noastre industriale și comerciale.

Augmentând orele de lucru, scădem și puțina posibilitate de instruire al muncitorului.

Reducerea și micirea pieții mărfurilor prin înhătarea exagerată al muncitorului la o durată prea lungă de lucru luându-i posibilitatea să se servească de produsele comerțului: ca haine, încălțăminte etc. Micșorând piața mărfurilor reducem industria.

Debilitatea fizică generală al muncitorului și în general al angajatului provenită din imposibilitatea alimentării suficiente în urma zilelor grele ce ducem.

A pune pe acești umeri slabi o povară nouă, prin 1—2 ore în plus la zi, este o crimă la sănătatea deci continuitatea neamului.

A pune pe umerii viitoarelor mame, zecile de mii de fete angajate la fabrici, o nouă sarcină de câteva ore în plus e o crimă și așa ceva nu poate contempla decât unul, care nu a aruncat nici odată o singură privire cel puțin în registrele medicilor de pe lângă fabrici și întreprinderi.

Capacitatea totală de lucru al mun-

ătorului fiind fix, ridicând numărul orelor de lucru — să zicem — de peste un an dela 2500 (à 8 ore la zi) la 3100 ore (à 10 ore la zi) scurtăm capacitatea de lucru precipitându-o, căci consumându-se în mai scurtă vreme, cetățeanul muncitor devine mai repede incapabil de lucru, devine mai repede și mai tiner povoaară pentru ai săi și pentru societate.

Lovitura cea mare ce ar rezulta din augmentarea prin lege al orelor de lucru ar fi alimentarea șomajului.

Cum? O pildă va lămurii aceasta chestiune:

Necesitând o fabrică zilnic 8000 ore de lucru, ele vor fi obținute prin munca alor 1000 oameni, muncind câte opt ore la zi. Augmentând cota de lucru pe o zi dela opt ore la nouă ore pe zi, pentru un muncitor, fabrica nu va mai avea nevoie decât de 890 muncitori.

Iată cum prin o legiferare pripită se scot în stradă 110 capi de familie după fiecare unamie muncitori transformându-i în șomeri muritori de foame în lipsă de lucru.

Omul catedrei dl. I. N. Angelescu nu-i mirare că nu vede până aici, când militează pentru inoportuna augmentare al orelor de lucru, e doar profesor și poate fi distras...

În schimb, ca unul, ce-mi petrec zilele între acești nenorociișii încadrați în colectivul de muncitori, nu a-și putea sfătui legiferatorii țării să ignoreze aceia problemă, care a dat și dă foarte mult de lucru statelor industriale și semiindustriale, cum suntem noi.

Țara Românească nu poate face politica strălucii, ignorând problema muncitorească.

Dr. A. T. Mureșan.

Domnia legii

Astăzi toată suflarea românească a pornit lupta împotriva unui regim urgent. Fiecare bun român își simte încărcat sufletul de prea multă amărăciune, izbit de prea multe dureri cari cer răzbunare. Cramponarea la conducerea țării a unei șleahie hrăpăre — lipsită de cel mai elementar bun simț — ne-a încercat sufletele valahe cu doze de otravă dar și cu valuri de revoltă îndreptătită. Siluirea la infinit a voinții naționale prin mijloace davidogliene — ne-a adus la împasul general în care se sbate azi țara. Ruină, economică desăvârșită neglijare completă în cele mai vitale chestiuni ale existenței noastre, acestea sunt roadele guvernărilor brătieniste.

Și după ce partidul național-țărănesc a organizat mai multe întruniri în cari să infiereze abuzurile mărșeveniei liberale, iată pe domnul Vintilă Brătianu apucându-se și el de întruniri. Se'nțelege dl. Duca este de față pretutindena și cine ar putea să-și închipuie că marele liberal dr. Lupu — ar putea să lipsească dela acest turneu?..

Nicăiri însă n'am avut ocazie să constatăm un singur cuvânt sincer spus de acești fanarioți fără Dumnezeu — nicăiri n'am auzit decât minciună, prefăcătorie, fard. Pe dl. Nistor nu l'am auzit niciodată suflând cel puțin un cuvânt despre jaful ce se petrece la fondul regligionar din Bucovina, n'am auzit pe nici un Duca ori Argetoianu spunându-ne ceva de Anhauch, Groedel, Tischler Mor. E atâtea blăstemăție (!) în toate acțiunile partidului liberal, e atâtea nerușinare, și atâtea infecție morală.

Astăzi și cei orbi văd că singurul partid sănătos este cel național-țărănesc... Astăzi oricine se gândește serios la viitorul țării acesteia se înrolează sub stindardul democrației curate, ridicat de dl. Iuliu Maniu.

Căci numai partidul național-țărănesc poate garanta real domnia legii, care este un contract necesar între stat și națiune.

Olceapu.

Ecce populus!

Pentru mine lectura presei maghiare e mai mult decât observarea unui popor, în care neamul nostru românesc — istoria așa a voit — a avut întotdeauna un dușman hotărât. Intorsătura vremii a făcut din minoritatea maghiară, dominantă 1000 de ani, o minoritate redusă la adevăratele proporții. Cum se comportă în situația schimbată această minoritate, este foarte interesant și ca manifestare psihologică a masselor!

Ei pretind că în ultimii 10 ani, poporul maghiar a trecut prin sbuciumări și suferințe ca nici odată în viața lor milenară. Este deci just, ca din aceste pățanii să culegă învățăminte și experiențe prețioase pentru viitor. A recunoscut greșelile tale, a le descoperi cauzele, a analiza situația nouă, a examina mijloacele de îndreptare, este dovada cea mai importantă a seriozității tale. Aceasta se cheamă a-ți face datoria, a face educația poporului, dacă te pretezi la conducerea lui.

Cu suflet contrariat trebuie să constăți, că în mare parte conducătorii poporului maghiar nimic n-au învățat din istoria lor milenară și din suferințele la care i-a supus providența dreaptă. N'am auzit o singură dată „mea culpa” din partea păturei conducătoare a acestei minorități, pentru asuprirea nemiloasă de 1000 de ani a populației majoritare române. Trecutul sângeros, murdărit abundant cu sânge, în loc să-l îngroape în uitarea rușinată, e glorificat și evocat la orice moment. Peste ororile lor, comise față de o națiune întreagă, șterg cu buretele și înaintea noastră și a areopagului mondial îndrăznesc să se prezinte neprihăniți, ca un copil nou născut, nu ca un bătrân încărcat de păcate!

Și fiindcă au aflat de bine să prezinte soartea maghiarilor de aici ca un martiriu, în care rolul lui Hristos este dat episcopului Makkai și burtosului bancher Gyárfás, cari singuri singurei reprezintă pe cei 4 milioane de unguri (poate din lună, că aici, chiar și după statistica din Budapesta, nu sunt decât 1,700.000) în comisia senatului, unde se debate legea cultelor, să mi se dea voie să le evoc o altă scenă, din dieta maghiară ardeleană dela 1744, de pe timpul lui Inocențiu Micu Klein, când bietul vlădică român era să fie aruncat pe fereastră din sala de ședințe.

Impărăteasa Maria Terezia trimise dietei maghiare un rescript, în care cerea ca dieta să inarticuleze biserica română unită, să-i asigure libertate deplină și încâtva să ușureze și soartea națiunii române. Dieta nu voia să re-

cunoască românii nici un drept, ba aduse diferite acuze față de valahi. Episcopul român, care în toată dieta singur reprezintă majoritatea de 60% a populației țării, spulberă toate obiecțiunile.

Românii sunt niște vagabonzi, ziceau staturile, iar episcopul răspundea: nu pot fi altcum, fiindcă sunt apăsați până la sânge.

Sunt numai țărani și iobagi, ziceau staturile. Nu este adevărat, răspundea episcopul, căci avem nobili în districtul Făgărașului și liberi în fondul regesc.

Sunt tâlhari și hoți, ziceau staturile. Nu trebuie să vă mirați, răspundea episcopul, pentru că acestor oameni nu li se lasă nimic afară de ptele, din ce să se hrănească.

Sunt leneși, ziceau staturile. Dar numai românii vă lucră oțele, băile de fer și de aur, iar unora li se trage și pielea de pe ei, răspundea episcopul.

Pe lângă toată rezoluțiunea cu care episcopul apăra biserica și națiunea sa, art'colii n'au fost primiți de dietă. Episcopul, mâhnit până în adâncul sufletului, a protestat solemn că nici dorința împărătească nu este respectată. Precum toți în contra lui, așa sta el singur contra tuturor și urgia tuturor se îndrepta spre el. Întreaga dietă într'un sgomot turbat și amenințător era să-l arunce pe fereastră pe unicul reprezentant al națiunii române. **Ecce homo, ecce populus!**

Față de această sguđuitoare scenă, adevărat hristiană, să vedem cum decurge ședința comisiei senatului român, care a inspirat pe redactorul lui „Keleti Ujság”, până la extaz.

Într'o comisie, restrânsă ca număr, după însăși natura ei, se debate legea cultelor. Minoritatea maghiară e reprezentată prin 2 senatori maghiari, deci proporțional. Raportorul citește articolele, membrii fac propuneri de amendamente. Bine înțeles și dnii Makkai și Gyárfás. Propunerile lor sunt susținute și de alți senatori, români. Ministrul aprobă multă din ele, cum însuși inspiratul recunoaște. Unde este aici material pentru martiriu, pentru vâlcăreli băbești? Mai mult curaj, mai multă bărbăție, domnilor. Abia zece ani și vă miorlăiți, de nu mai încapete lumea de voi! Dacă simțiți că sunteți neîndreptăți, porniți la luptă dreaptă și suferiți bărbătește. Dar cel puțin un veac nu aveți dreptul să vă plângeți, până nu ispășiți trecutul. Așa cere justiția omească și cerească!!

Dr. Sabin Mureșan

Curaj!

Să ridicăm pumnii înleștați în sus și să strigăm: înainte! Încă câțva timp și reușim, chiar dacă lumea ar fi plină de diavoli! Nu ne lăsăm intimidati prin nici o cumpănire, nu ne gândim la toate consecințele! Nici dacă ne-ar aduce cineva în fața sufletului toate grozăviile, nu putem lucra altfel. Opera noastră izvorește dintr'o impulsivitate divină, incalculabilă. Cu voios curaj să plecăm la luptă! Milioane de vieți au fost jertfite pe altare streine și imunde, pentru salvarea Patriei, la marginea prăpastiei să ne lipsească curajul? A fi slab e ticăloșie! Băgați seamă că grija prea mare de cele mărunte să nu se răzbune în mod îngrozitor! Te-meți-Vă de Dumnezeu, nu de diavolii împelițați! Ființa supremă ne-a făcut odată dreptate, dar să nu cumva să-i pară rău și să ne supună la mai grele încercări. Nu ni se poate întâmpla nimic mai rău în lume, decât atunci când această Țară va succomba pentru ticăloșia și micimea de suflet a fiilor ei! Înainte și să isbutim, să isbutim!!

Infierarea unei agresiuni

Nu am fost totdeauna de aceeași părere cu de Pamfil Șeicaru, și sunt semne că vom fi în viitor poate chiar adversari, dar nu putem să nu protestăm cu ultima energie în contra agresiunii lașe alor doi, cari au îndrăznit să maltrateze pe distinsul ziarist, care a dovedit curajul să înlocuiască flagelația publică, ce ar trebui aplicată și azi în mod efectiv cointeresatilor pentru exploatarea forțelor gaetane, cu o flagelație a scrisului său energetic.

Dacă regretăm insulta adusă confratelui nostru, regretăm și împrejurarea că nu a făcut uz — în legitimă apărare fiind — de armă. E drept că astfel ne — ar fi lipsit de un proces, care promite a fi o rușine mai mult pentru moravurile capitalei, în plină decadentă.

Chemarea

Bârfitorii.

E mai nevoie oare să-i caracterizezi, să le faci portretul, să-i încadrezi în societate și să le definești rostul? Nu. Toată lumea îi cunoaște dela distanță, îi prețuște după justa lor valoare socială și morală. Bârfitorii au existat în toate timpurile și țările, de ce să facem noi românii excepție onorabilă. În fiecare român s'a născut un critic de forță și un purtător de săgeți inveninate, de ironie ascuțită, care înviorează, stoarce un surâs elegant sau elocote de exuberanță jovială.

Satira usturătoare și-a avut totdeauna efectul binefăcător; ea a înlocuit cu succes mijloacele de corecțiune ce stau la dispoziția societății, ba de multe ori au fost chiar mai eficace. Ironia binevoitoare este o trăsătură caracteristică a poporului nostru, o calitate de „nobil rustic” al țaranului român. Cine n'o aprobă? Dar să te ferească D-zeu să ajungi, de ex., de batjocură țaranului bănațean, sau în gura „lu ceica Căta”, căci vai de capul tău!

Când „ceica Căta” va mai pune în debitul morișcei și o considerabilă cantitate de malițiositate, atunci ține-te, nene! Dar veți întreba ce are de a face ceica Căta cu bârfitorii? Prin ceica Căta ajungem la tipul bârfitorului, la babele ce mișună în lumea aceasta turmentată, la moașele criticismului destructiv, la eroii guraliviei negative, cari pentru a scăpa prin tangentă de anu-

mite răspunderi și pentru a se sustrage dela obligațiuni contractate, inventează toffelul de obiecțiuni deplasate și se ascund în dosul degetului. I-am văzut de atâtea ori spumegând de elocință, de indignare camelionistă, de excесе critice, fără ca să-și fi dat obolul efectiv pentru îndreptarea relelor bicuite. Sunt interesanți acești domni când fac pe taurii bârfelii, când dau târcoale hazlii în lupta retorică, când se ridică ca o bășică de săpun în înălțimi olimpice, ca să explodeze acolo fără nici un ecou.

Să-i vezi numai cum agită sabia în dreapta și în stânga, cum atacă frontal tot ce le vine în cale, cum frizează chestiuni pe care nu le înțeleg sau nu vreau să le înțeleagă, cum roșesc de autoconvingerea pe care o imprăștie în jurul lor și ce mândrii sunt de isprava operei bârfitoare și criticism negativ. De câte ori nu se ascunde în dosul acestor contribuțiuni critice lipsa de seriozitate și de loialitate, socoteli mărunte, vanitate searbădă, absența elanului creator și în lipsă de ceva mai bun, răutatea.

Oameni buni, dacă ați oboșit, foarte bine, faceți popas. Stați locului, odihniți cu brațele încrucișate, lăsați să defileze înaintea voastră trupele luptătoare, faceți ariergardă sau treceți la partea sedentară.

I. Gr.

Iluzii bolnave

Guvernul liberal își trăiește ultimele clipe. Inebunit de groază se zbate în spasmele contropitoare ale agoniei din urmă. Nu există suflet obișnuit cu fridele căpătui de peste noapte, nu se găsește individ înamorat de sperțul liberal, care să nu ofteze greu, când încearcă imaginea plecării dela cârmă. În schimb visurile de egoism iefin se potentează în ultimul grad, în strania imaginație a eroilor găetani din noaptea lui Iunie 1927. Când ghegeneralul Averescu a fost alungat ca un răufăcător dela conducerea țării, cine mai credea că o înviere postumă ar mai fi posibilă? Și cu toate astea „ciocul de vată” al ghegeneralului s'a scaldat din nou în ciorba puterii prin grația marelui bucătar (Porcu) care ne-a dat în Aprilie 1926 cunoscuta ciorbă de vacuță averescano-goldistă. — Ghiveciul național dela 1926 a fost impus în fruntea cârmuirii țării acesteia de mâna oculă care de zece ani pare că hotărăște destinul întregului neam românesc. Poporul și-a întors scârbit capul și-a sugrumat în sufletu-i amărăciunea și n'a crâcnit nici un cuvânt!

E prea multă resemnare, e prea multă cumințenie în această nație înfrățită cu durerea încât să-și fi exteriorizat revolta în fapte momentane. Poporul a plătit urcarea întreită a dărilor și n'a zis nimic, poporul și-a îngropat îndurerat morții dela Ruși — dar nu s'a răzbunat pe asasini. — Încrăzător în mântuirea pe care i-o va aduce dacă flu altcineva — Dumnezeu, care ne-a purtat de grije totdeauna — țaranul român nu s'a înșelat în credința sa și ghegeneralul Averescu a fost alungat dela conducere.

— Azi însă — zvonuri cari de cari mai fanteziste, — vestesc încercarea unui nou camuflaj care să înlocuiască retragerea dlui Vintilă Brătianu. Se zvoneste de un guvern Titulescu, Iorga, ba chiar de un guvern Averescu.

Omul mort pentru politica românească, omul incapabil să aducă cea mai mică îmbunătățire reală acestei țări oropsite — astăzi este desgrupat de cioclii nerușinării vintiliste și aruncat pe planul unei farse, care încearcă să se producă în umbră. — Ceata fălcoienilor, șleahă fripturismului și a gogomanilor cari își ridică azi al doilea castel la Ciucea, este căutată să salveze interesele actuale ale țării?!

— Dar ne întrebăm, ce păcat strămoșesc are de ispășit poporul acesta, de mai poate cuiva să-i treacă prin minte o revenire averescano-fripturistă?! Ce păcat neiertat a săvârșit ca să fie expus pradă tuturor lăcustelor insaturabile, tuturor mișeilor, cari nu cunosc cinstea și frica de Dumnezeu? Cel care cutează să vorbească de-o înviere averescană, comite mai mult decât un sacrilegiu.

Căci sufletul acestui popor nu poate fi siluit o veșnicie. Căci sufletul curat al celor 18 milioane de români nu poate fi contaminat de cocainomanii bordelurilor politice, fără ca reacțiunea să nu se producă.

Noi credem, că tot ceace circula în legătură cu donchișotismul averescan dornic de noi aventuri este o improvizare de prost gust.

De prost gust, fiindcă nu putem admite că acei, cari sunt puși să vegheze la mersul normal al acestui stat să nu-și facă datoria conștient.

Un guvern național-țărănesc este unica soluție a deslegării crizei politice actuale. Față de amintirea neagră a spargerilor din Iunie 1926 — față de ridicarea întreită a dărilor fără nici un criteriu justificativ, față de asasinatela dela Ruși — credem că o posibilitate de reinviere averescană — fie chiar un simplu svon — nu mai este sub nici un motiv admisibilă. Credem, că toate visurile de căpătuiuri ușoare, de noi fripturi și forcepsuri — nu sunt decât reflexul unor iluzii bolnave înfiripate în haosul sufletesc al unor oameni, cari nu mai cunosc și nu mai simt focul iubirii de țară și de neam. B. Gr.

Povestea vulpei.

Cunoașteți povestea vulpei care își lungea buzele după strugurii dulci din vie.

Astăzi, averescanii visează multe lucruri, cari îi apropie de dorințele vulpei din poveste.

Se zbat adecă zi și noapte ca să mai pătrundă odată, ah! numai odată! (ce sentimentali sunt!) în via strugurilor copti, de unde să se înfrupte pentru viața „întreagă”.

Îi vedem însă decepționați, măhniiți. Sunt acrii strugurii!, zic ei.

Credem și noi! Băghinuf.

Miopul și presbitul

Jani Dukas-Quarz și V. Pratiános-Plesnilă sunt ochii partidului-meduză și al guvernului-ventuză. Când aceste lăune se fixează asupra unui obiect comun, asupra unei chestiuni de soluționat în mod solidar, vintilă caută să-și aproprie obiectul, Jani să-l îndepărteze. Unul trage, altul împinge. Dukas hai, Plesnilă, cia! Ce unul vede dela distanță, nu vede celalt decât brăzdând obiectul cu nasul.

Recondita armonie, sau miopul și presbitul.

Și ochelarii se schimbă, rolurile se intervertesc.

Vintilă privește în viitor, lasă să defileze înaintea sa samsarii conduși de sperțarii neîntrecuți ai partidului, pe Zăharof și Vierfuss, cari se îmbulzesc a depune la picioarele vintiliste oferte de împrumut din cele mai... oneroase ca semn al încrederii oarbe, ce opinia mondială o manifestă față de politica economică a bandei devastatoare. Un surâs mefistofelic străfulgerează fața stufoasă a dictatorului financiar, arterele-i se congestionează sub afluxul de capital strein — tenziunea crește! Criteriile după cari sunt judecate ofertele sunt de natură tensionară, iar hotărârea lui Vintilă în funcție de răspunsul cu distincție la întrebarea: Cât ai tenziunea?!

In acelaș timp Jenică Dukas se bălăbănește ca cocoșul în vârful bălăgarului, cântă cucuricu, la care chemare nu mai răspund „penete de cocoș”, ci chștile jandarmilor contingentului 1923, asigurătoare de popularitate și domnie glorioasă de înfăptuire a minciunei: consolidare. Când Vintilă vede scăparea în împrumutul cerșit cu atâta desgustătoare umilire și milogeală, cocoșelul aude cântecul de lebedă al celui mai ticălos și antipatriotic guvern.

Cum Vintilă judecă lucrurile după tenziunea pulsului său și starea barometrică a acțiunilor guvernamentale, voind să fie și o supapă de siguranță, preconizează retragerea cu torțe (pentru a evita plesneală), Jani Dukas-Quarz fanfaronează iubirea cu torța!

Miopul și presbitul se joacă cu țara de a gumi elasticum!

Fericită țară!
Doamne mare-i grădina Ta de...
copii. I. Gruia

Procesul edificator

S'a terminat procesul devastărilor dela Oradea. Depoziții, martori, achiziții, condamnări și sentimentalism.

Tot procesul, judecat după decursul lui, face impresia unei piese bine jucate și cu finalul din nainte bine stabilit între părțile interesate:

S'a dovedit că guvernul a sprijinit ținerea congresului,

că a încurajat unele manifestări mai moderat naționaliste,

s'a susținut — teza guvernului pentru a se spăla — că studenții au fost provocați de agenți... ai minorităților, comunistilor și evreilor, cari doverau să li se spargă capetele și ferestrele.

S'a descoperit deci autorul moral: guvernul; s'a dovedit provocările venite dintr-o parte necunoscută;

s'au desvăluit trucerile cu cari au prins organele guvernului țapii ispășitori, lăsând pe oamenii de legătură și de încredere ai guvernului afară din joc.

S'au achitat mulți și condamnat destui.

Toată lumea poate fi deci mulțumită: guvernul, autorul moral, că s'a spălat și nu are cine să-l mai incomodeze cu tragere la răspundere, autorii materiali că au scăpat, evreii că au incasat despăgubiri și țapii ispășitori că au primit ocazia, așteptată cu ardoare să, poată petrece câteva săptămâni un concediu plăcut într-un mediu și mai plăcut.

Vivat guvernul!
Crescat sistemul!
Floreat justiția!

Dela Dorna

„Mascarada” dela Deva

Duminecă trecută guvernul liberal a organizat la Deva o „mare” intrunire la care zicese a luat parte o mulțime de țărani.

Aranjatorul acestei mascarade este dl Guță Tătărescu, fost regisor al reprezentațiilor dela Oradea din Octombrie trecut. Dl Guță a colindat județul în lung și în lat însoțit de suita sa și dând ordine tuturor organelor administrative să adune cât mai mulți participanți la mascarada ce-o va aranja la Deva.

Noi nu voim să cădem în exagerări și deaceia socotim necesar să reproducem ceea ce spune despre adunarea liberală dela Deva o gazetă averescană din localitate.

Este demn de crezare ceea ce ne mărturisesc chiar oameni de casă ai liberalilor, cari cunosc toate mijloacele prin care un regim simulează aparențe de popularitate.

Căci în județul Hunedoara s'a prăbușit în ridicol nu numai impopularitatea liberală, ci este bine să ne amintim și de morții dela Ruși — opera poetului Goga.

Dar să revenim la constatările ce le face gazeta amintită despre „mascarada” dela Deva:

1. Au fost chemați îndată la porunci pretorii, cari sunt oganele marelui popularității a liberalilor în județul nostru

2. S'a împărțit numărul participanților pe plăși, obligând pe fiecare pretor să aducă un număr corăspunzător de oameni.

3. S'a făcut responsabil personal fiecare pretor și deci fiecare notar și primar atât de numărul oamenilor, cât și de purtarea lor, ca atecă nu cumva să plesnească alt-ceva, decât ceea ce vroia domnul Guță să se întâmple.

4. Drept aceea fiecare notar a primit ordin să aibă în scris pe toți oamenii, aduși la „marea intrunire”, să fie alături de ei și să grijească de „libertatea” gândului lor.

5. S'au pus la îndemână trenuri gratuite din toate direcțiile, dinspre Zam, Orăștie, Petroșani.

6. In ce privește plata a fost după târguială, după cum s'a putut ajunge. Astfel avem cunoștință că unii au ridicat următoarele pretențiuni: mâncare și beutură câtă le trebuie oamenilor și câte 200 Lei de cap de om. Târguindu-se au ajuns la înțelesul ca fiecare om să capete 50 Lei, mâncare și beutură. Aceasta într-o plasă, în altele s'au făcut alte înțelesuri. După cum e omul, așa și fâgădașul.

7. S'au instituit aranjori ai mâncărilor și beuturilor, în frunte cu un deputat, care atât poate arăta și el ca activitate deputătească până aci.

8. Iar pentruca mâncarea și beutura să se împărțească numai la cei chemați, s'a dispus să se împărțească țiduli, pe cari candidații la mâncare și beutura au trebuit să le prezinte la aranjorii meselor.

9. S'au înființat locuri de împărțirea mâncărilor și beuturilor oamenilor veniți la intrunire. In satele învecinate s'a dat ordin ca tot 2 oameni să-și ducă o sticlă de 1 litru, pentru a primi beutura. Tot 2 oameni au primit câte un kg. de pâne și cărnaț.

10. Din satele dimprejur s'a dat ordin să vină călăreți. S'au scris de cătră notari toți proprietarii de cai.

Ordinul spune că singur din comuna Sântindrieș, unde oamenii sunt înstăriți și au mulți cai, să participe 50 călăreți. Au conșcris apoi pe cei din Săulești și alte sate.

11. S'a luat dispoziție ca să se fi-dice două porți de triumf.

12. In sfârșit s'a împănă tot județul cu agenți și electori, ca să prindă ori-ce eventuală mișcare contrară.

La toate acestea credem de prisos alte comentarii.

Am voit numai să demonstrăm popularitatea liberală.

Mirosul fripturii

In urma crizei politice prin care trece partidul liberal și în urma campaniei de răsturnare întreprinsă de partidul național-țărănesc, la mirosul fripturii ce se ivește începe să se miște și partidul tuturor transfugilor și naufragiaților politici, partidul așa zis „al poporului” de sub șefia generalului Averescu.

Cu apropierea primăverii și convulsunile de moarte ale partidului liberal, mirosul fripturii să degajă din ce în ce mai ademenitor, iar urșii uitați de lume cari își dormeau somnul lor de iarnă prin întunecimea peșterilor încep din nou să se miște...

Ne anunță o campanie vehementă pentru răsturnarea guvernului liberal.

Pe ziua de 18 Martie, se zice că se vor întruni la Cluj pentru a ținea o mare adunare politică cu organizațiile din Ardeal și Banat.

La această adunare se vor debate toata neajunsurile politice ale Ardealului și campania de răsturnare a guvernului ce o vor întreprinde...

Mirosul fripturii agită din nou pe acești eroi dela Ruși, cari nutresc speranța să mai mature sertarele caselor de bani ale statului ca în ajunul plecării pe neașteptate din Iunie 1927.

Unii dintre ei mai au încrederea în presupusa putere de organizație și popularitate iluzorie, iar alții mai deștepti văd că visul lor nu se poate realiza pe această cale și să apropie de partidul liberal! al cărui bastard este și dela care se poate spera eventual o succesiune...

Mai sunt între ei naivi de aceia cari cred că guvernul liberal ar fi tot așa de puternic ca și înaintea morții lui

Ionel Brătianu și că vor putea dispune de succesiunea lor ca altădată.

Oligarchia azi să sbate în spasmele de agonie ale morții și nu mai poate ținea încătușată voința unei întregi națiuni, Averescanii nu mai pot fi împuși nici cu forța acestei țări. Steaua lor a căzut pentru totdeauna în acele „frumoase” nopți de Iunie, când banul — Statului a fost jefuit fără milă.

Rezolvirea crizei politice actuale nu se poate săvârși decât printr-o politică dictată — de voința națională.

Am trecut prin mari crize până acuma și dorim cu toții îngroparea unui sistem deja învechit care a dovedit că nu ne poate îndruma spre bine și spre un mers normal destinele acestui neam.

Ar fi o mare pacoste pe această țară dacă am cădea din nou în mâinele unor oameni cari s'au dovedit odată că nu sunt ațți ca să ne conducă.

Suntem sătui de abuzuri, călcare de lege, corupție și jafuri, dorim o îndreptare spre mai bine.

Dorim o conducere a oamenilor chemați de voința întregii țări și nu a unora împuși prin forță și călcare de lege cari ar vrea să ne conducă de dragul fripturii ademenitoare ce le miroase.

P. P.

Citiți și răspândiți ziarul

Chemarea

Scrisori dela Redacție.

Rubrică condusă de redactorul nostru special: Tutankamen.

— Henry Eftimiadopol, — Brăila. Doriti a intra în corpul diplomatic ca atașat? Am obținut condițiile, sunt următoarele: Desăvârșire perfectă în Charleston, poker, defect la pronunțare, origine greacă ori bulgară, monoclu, perfecție la tripou.

— Dumitru Hodo-Rong-Tronc — Bagdad. Greșiti. Partidul liberal român nu e trib sălbatic, este școala directă pentru descendenții în primul grad ai fanaticilor. Că au aceleași apucături — maniere ca triburile Dv. sălbatice, e o simplă coincidență.

— Organizația partidului liberal — Sărătaș. Adunarea Dv. dela Deva? Da! Bine! Ca să ne înțelegem și mai bine Va spun o mică întâmplare uitată și nerelevată în chaosul ăla cu cărămida și cu fuga dela putere al averescanilor grăbiți atunci nu știu de ce? și nu știu unde?

Biruința fripturii asupra conștiinței i-a sugerat tuturor maghiarimei: Goga-Ciuca să ia o biruință palpabilă hârtie să fie: argint și aur să dea. Au înființat „Biruința” la Cluj în pivnițele dlui Bornemisa, care bietul, contrar numelui său a beut zeama „biruinței” și azi tot mereu îngână: „Încă o asemenea „Biruință” și m'am curățit de tot”!

Așa zău a fost la Deva Duminecă trecută cu și liberuții!

— Maestro Toscanini — Milano. Ce nu ați putut face Dv. în Milano, la noi a realizat un bizantolog — senator — și laic de tot în cele lirice. Poate Dv. sunteți în restanță cu bizantologia, încercați a răsfoi acest izvor românesc de artă lirică și poate ve-ți putea transforma și Dv. Scala din Milano fără „bănesc” ajutor în Opéra fără artiști lirici. Doi-trei artiști puteți ținea încă la începutul transformărilor pe urmă le puteți da drumul și acestora.

— Albert Thomas — Geneva. Drept răspuns lapidar spre desmățarea părerei greșite a Dv. că în România ar fi șomaj, redăm după note stenografice declarația în original a competenței liberale Dl Vintilă: „In Țara românească nu există șomaj; numai la fabrici și întreprinderi”.

— Petre Blăndu-Isvoreni. Guvernul liberal a și hotărât deja surprizele jubileului de 10 ani dela Unire. Cadoul ce neamul va primi cu aceasta ocazie este: Extinderea cenzurii și asupra scriitorilor, telegramelor, cărților de vizită, biletelor de autobus, de tramvai, de baș, de cfr. Confiscarea tuturor oiojașelor pentru ca să nu știm când e ceasul al 12-lea Stagiul obligator pentru toți cetățenii maturi în munți Pindului. Guvernul va mai înăspri starea de asediu în sensul, că va putea fi arestat fără nici o motivare ori când ori cine. Va fi obligator schimbarea numelui de familie de origine negreacă. Cei ce nu se vor îngriji ca terminăția numelui să fie — polos — va fi exilat. Aristocrația va putea folosi și terminație de as ori os Ex: Gheorghe Popescopol, Ilie Dămboniceanopol, Mitică Strugurescos, Maria Petrinjelos, Titu Brănzaruđukas, Petre Blănduđopol, Cesar Munteanos, Jean Colțescopol. Dl Bogdan Duică prin decret special se scutește (Fără timbru). Solemnitățile se vor face la Patras și Athena pentru salvarea echilibrului „național” și la Constantinopol.

— Dni Uferini, scamator. Dl Tata Resco mulțumește ideile ce le-ați împrumutat. Nu e nevoie de intervenția personală a Dv., căci adunarea dela Deva a „reusit” servindu-se abia de două-trei apucători de-ale Dv., care sunteți așa de mare meșter în scamatorie, încât azi-măine întreceți chiar și partidul liberal dela noi și chiar și pe Jani Dukas.

Aviz.

Toți abonații noștri sunt rugați a ne trimite abonamentul indicând și numărul abonamentului cu care i-se trimite ziarul. Cei cari nu doresc a se abona să ne retrimită numărul și restanța abonamentului, fără însă a rupe adresa de pe ziar, căci altcum nu-i putem șterge din controalele abonaților.

Administrația.

Pentru foștii elevi ai liceului Beiuș.

In vederea sărbătorilor centenare ale liceului din Beiuș foștii elevi, sunt rugați să-și trimită pe adresa dlui Francisc Hubic prof. de teologie la Oradea (Strada D. Cantemir 5) datele personale: Câți ani au studiat la Beiuș, profesiunea și domiciliul actual spre a fi publicate în monografia liceului.